23. PROTOKOL O STALNEM STRUKTURNEM SODELOVANJU, VZPOSTAVLJENIM NA PODLAGI ŠESTEGA ODSTAVKA I-41. ČLENA IN III-312. ČLENA USTAVE

VISOKE POGODBENICE SO SE –

OB UPOŠTEVANJU šestega odstavka I-41. člena in III-312. člena Ustave,

OB SKLICEVANJU na dejstvo, da Unija uresničuje skupno zunanjo in varnostno politiko na podlagi doseženega pri vse bolj usklajenem delovanju držav članic,

OB SKLICEVANJU na dejstvo, da je skupna varnostna in obrambna politika sestavni del skupne zunanje in varnostne politike; da Unija z njo dobiva operativne zmogljivosti, oprte na civilna in vojaška sredstva; da Unija lahko ta sredstva uporabi zunaj Unije v okviru nalog iz III-309. člena Ustave za ohranjanje miru, preprečevanje sporov in krepitev mednarodne varnosti v skladu z načeli Ustanovne listine Združenih narodov; da je k izvajanju nalog treba pristopiti z uporabo zmogljivosti, ki jih zagotovijo države članice v skladu z načelom "enovitosti sil",

OB SKLICEVANJU na dejstvo, da skupna varnostna in obrambna politika ne vpliva na posebno naravo varnostne in obrambne politike določenih držav članic,

OB SKLICEVANJU na dejstvo, da skupna varnostna in obrambna politika Unije upošteva obveznosti iz Severnoatlantske pogodbe tistih držav članic, ki vidijo uresničevanje svoje skupne obrambe v Organizaciji Severnoatlantske pogodbe, ki je še naprej temelj skupne obrambe njenih članic ter je združljiva s skupno varnostno in obrambno politiko, vzpostavljeno v tem okviru,

V PREPRIČANJU, da bo odločnejša vloga Unije v varnostnih in obrambnih zadevah prispevala k vitalnosti prenovljenega Atlantskega zavezništva v skladu z dogovorom, znanim kot „Berlin plus“,

ODLOČENE poskrbeti za to, da bo Unija sposobna v celoti prevzemati odgovornosti v mednarodni skupnosti,

Z UGOTOVITVIJO, da Organizacija Združenih narodov lahko zahteva pomoč Unije pri nujnem izvajanju nalog na podlagi VI. in VII. poglavja Ustanovne listine Združenih narodov,

Z UGOTOVITVIJO, da bo krepitev skupne varnostne in obrambne politike od držav članic terjala prizadevanja na področju zmogljivosti,

ZAVEDAJOČ SE, da začetek nove stopnje v razvoju skupne varnostne in obrambne politike predpostavlja odločne napore zadevnih držav članic,

OB SKLICEVANJU na pomen polne vključenosti ministra za zunanje zadeve Unije v dejavnosti, povezane s stalnim strukturnim sodelovanjem –

DOGOVORILE o naslednjih določbah, ki se priložijo k Ustavi za Evropo:

1. člen

Stalno strukturno sodelovanje iz šestega odstavka I-41. člena Ustave je odprto vsaki državi članici, ki se zaveže od dneva začetka veljavnosti Pogodbe o Ustavi za Evropo:

a) bolj intenzivno razvijati lastne obrambne sposobnosti z razvojem nacionalnih prispevkov in sodelovanja, kjer je to primerno, v večnacionalnih silah, v glavnih evropskih programih za opremo in v dejavnosti Agencije za področje razvoja obrambnih zmogljivosti, raziskav, nabave in oborožitve (Evropska obrambna agencija), in

b) da bo najpozneje do 2007 sposobna zagotoviti, na nacionalni ravni ali kot sestavni del večnacionalnih skupin sil, namenske bojne enote za načrtovane naloge, strukturirane na taktični ravni kot taktične grupacije, s podpornimi elementi, vključno s transportom in logistiko, ki bodo v roku 5 do 30 dni sposobne izvesti naloge iz III-309. člena Ustave, predvsem kot odgovor na zahteve Organizacije Združenih narodov, in ki bodo oskrbovane za začetno obdobje 30 dni, ki se ga lahko podaljša na najmanj 120 dni.

2. člen

Za dosego ciljev iz prejšnjega člena, se države članice, ki sodelujejo v stalnem strukturnem sodelovanju, zavežejo, da bodo:

a) sodelovale od začetka veljavnosti Pogodbe o Ustavi za Evropo, da bi dosegle odobrene cilje glede višine investicijskih odhodkov za obrambno opremo, in te cilje redno preverjale v luči varnostnega okolja in mednarodnih obveznosti Unije;

b) med seboj, kolikor je mogoče, prilagodile svoje obrambne sisteme, zlasti z usklajevanjem ugotavljanja vojaških potreb, združevanjem in morebitnim specializiranjem svojih obrambnih sredstev in zmogljivosti ter spodbujanjem sodelovanja na področjih usposabljanja in logistike;

c) sprejele konkretne ukrepe za spodbujanje razpoložljivosti, medobratovalnosti, prožnosti in sposobnosti razmeščanja sil, zlasti z oblikovanjem skupnih ciljev glede uporabe sil, vključno z možnim pregledom nacionalnih postopkov odločanja;

d) sodelovale, da bi zagotovile sprejem potrebnih ukrepov, vključno z večdržavnim pristopom, in ne glede na delovanje v okviru Organizacije Severnoatlantske pogodbe, za nadomestitev primanjkljaja, zaznanega v okviru „Mehanizma razvoja zmogljivosti“;

e) sodelovale, kjer je to primerno, pri razvoju večjih skupnih ali evropskih programov za opremo v okviru Evropske obrambne agencije.

3. člen

Evropska obrambna agencija prispeva k redni oceni prispevkov sodelujočih držav članic glede zmogljivosti, predvsem prispevkov v skladu z merili, ki jih je potrebno vzpostaviti med drugim na podlagi prejšnjega člena, in o tem poroča vsaj enkrat letno. Ocena lahko služi kot podlaga za priporočila in evropske sklepe Sveta, sprejete v skladu s III-312. členom Ustave.